

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 83: Forslag til folketingsbeslutning om en ombudsmand for studerende.

Af Kirsten Brosbøl (S) m.fl.

(Fremsættelse 23.01.2009).

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet.

Videnskabsministeren.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Det beslutningsforslag, som vi skal behandle nu, omhandler oprettelse af en national studenterombudsmandsinstitution. Studenterombudsmanden skal ifølge forslaget bistå studerende ved alle landets videregående uddannelsesinstitutioner med deres klager over uddannelsessteder eller myndigheder. Forslaget omhandler dermed både de videregående uddannelser, som hører under mit ressort, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, og de videregående uddannelser, som hører under ressortområder hos mine kollegaer undervisningsministeren og kulturministeren.

Med dette forslag sætter Socialdemokraterne fokus på de studerendes retssikkerhed. Jeg kan forsikre, at det også ligger regeringen meget på sinde, men for at være sikker på, at vi taler om det samme, bør vi nok først se grundigt på de regler, som vedrører de studerendes retssikkerhed i dag.

For det første vil jeg gerne slå fast, at universiteterne efter forvaltningsloven har pligt til at vejlede de studerende om bl.a. klagemuligheder og klageprocedurer. Det står simpelt hen ikke til diskussion.

De studerende har også ret til at få deres klager over universitetets afgørelser behandlet gratis. Det står lige så klart. Hvis en klage vedrører den faglige bedømmelse, kan den blive behandlet af særligt nedsatte ankenævn med en studenterrepræsentant. Klager over afgørelser om merit kan indbringes for de nyligt oprettede meritankenævn, og klager over retlige forhold kan indbringes for Universitets- og Bygningsstyrelsen, der også fører tilsyn med universiteterne.

På denne måde bliver klagerne behandlet af det organ eller den institution, der har den største viden om den relevante sagstype. Herudover står Universitets- og Bygningsstyrelsen til rådigh-

ed med vejledning til både studerende og universiteter, hvis der er tvivl om fortolkningen af en lovregel eller lignende.

Jeg vil også gerne erindre om, at en række faglige beslutninger afgøres af universiteternes studienævn, hvor studerende udgør halvdelen af medlemmerne. De studerende er også sikret, at prøver svarende til mindst en tredjedel af uddannelsens samlede antal ECTS-point bliver bedømt med ekstern censur.

Der er altså allerede i dag en omfattende beskyttelse af de studerendes retssikkerhed, også hvad angår de studerendes klagemuligheder og deres krav på vejledning.

Ifølge forslaget kunne studenterombudsmandens opgaver være rådgivning og vejledning om rettigheder og klagemuligheder samt bistand til studerende i klagesager og til behandling af emner på eget initiativ. Men som netop beskrevet bliver de opgaver allerede i al væsentlighed varetaget i dag. En vedtagelse af beslutningsforslaget vil derfor resultere i unødvendige dobbeltreguleringer og mere bureaukrati, uden at de studerende har fået noget ud af det.

Vi kan naturligvis altid gøre tingene bedre, og da jeg talte med de studenterpolitiske organisationer for få dage siden, sagde flere af dem, at universiteternes klageprocedurer godt kunne være mere gennemsigtige og klare. Jeg vil gerne sige, at jeg synes, der er grund til at notere den udmelding, og derfor vil jeg også tage det emne op, næste gang jeg mødes med ledelsen fra vore universiteter. Jeg vil dog gerne slå fast, at det efter min opfattelse er mest hensigtsmæssigt, at de studerende modtager vejledning der, hvor de har deres daglige gang, og det vil sige på universiteterne.

Forslaget vil oprette en national studenterombudsmand, dvs. en central institution, og man skal vist være socialdemokrat for at tro på, at vejledning af de studerende bliver bedre af at blive centraliseret.

Forslaget lægger op til at bruge 12-16 mio. kr. på en ombudsmandsinstitution, hvilket vil svare til 20-25 medarbejdere. Det vil altså sige, at vi skal have 20-25 personer til at holde øje med universiteterne og med de personer, der i ministeriet holder øje med uddannelsesinstitutionerne. Det giver simpelt hen ikke mening.

I forslaget henvises også til, hvad man betegner som en lang række eksempler på situationer, hvor de studerendes retsstilling i dag er tvivlsom. Mange af eksemplerne vedrører imidlertid universiteternes faglige beslutninger, og derfor

Kl. 10:14

Kl. 10:14